

[Gustav Pedersen.]

gøre Danmark økonomisk stærkere og dermed ogsaa i Stand til paa bedre Maade at imødegaa de Vanskeligheder, som sikkert ogsaa de kommende Aar har liggende til os.

Hvad angaar det tredie Forslag, behøver jeg ingen Bemærkninger at gøre. Det er jo en naturlig Følge af de to første Forslag. Hvis vi vil indgaa i Samarbejdet, slutte Overenskomsten med De Forenede Stater, bliver det nødvendigt, at der gives Bemyndigelse til at optage de Laan, som er en Del af Marshall-Planen, og jeg vil finde det en naturlig Ting, at disse Laan, som det jo normalt er Tilfældet, forelægges for Tingenes Finansudvalg, inden de optages.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale alle de tre foreliggende Forslag til velvillig og hurtig Behandling.

Thorkil Kristensen: De tre Forslag, vi her behandler, udgør jo i udpræget Grad en Helhed, og det er derfor naturligt, at de behandles under eet. De tre Dokumenter, der er lagt paa Tingets Bord, udgør tilsammen et Materiale, som giver os et Billede af den storstilede Aktion, som Marshall-Planen maa siges at være. Jeg maa dog sige, at til en fuldstændig Forstaaelse af denne Aktion savner jeg egentlig et Element i Billedet. Jeg tænker paa selve den Lov, der blev gennemført af den amerikanske Kongres den 3. April d. A., Loven om økonomisk Samarbejde, som jo omtales i Bemærkningerne til det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Jeg vilde have anset det for ønskeligt, at denne Lov havde været optrykt som Bilag til et af de tre Dokumenter, der er forelagt for Rigsdagen.

Sagen er jo nemlig den, at man slet ikke forstaaer hele Sammenhængen uden at kende i hvert Fald en Del til Indholdet af denne Lov. Den har, saa vidt jeg kan skønne, været meget lidt fremme i de Forhandlinger, der har været i Det udenrigspolitiske Nævn og andre Steder under Forberedelserne til det, der skal ske her i Dag, og den er heller ikke gennemgaaet i den højtærede Udenrigsministers Forelæggelsestale. Da det forekommer mig, at man paa visse Punkter ikke uden videre kan forstaa forskellige af Bestemmelserne, navnlig i Konventionen af 29. Juni, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om Indholdet af selve Marshall-Loven.

Det er en udpræget Bemyndigelseslov. Den giver Amerikas Forenede Staters Præsident en Række Bemyndigelser, navn-

lig bemyndiger den ham til at udnævne en Administrator, som faar meget store Beføjelser. Disse Beføjelser er af den Karakter, at deres Udøvelse i Detailler maa afhænge af Bestemmelser, der træffes fra Tid til anden. Der staaer flere Steder i Loven Udtrykket: „from time to time“, altsaa fra Tid til anden. Det kan f. Eks. af Administratoren fra Tid til anden bestemmes, hvilke Varekvantiteter o. s. v. der skal stilles til Raadighed for de europæiske Lande. Det skal fra Tid til anden bestemmes, hvilket Vederlag de europæiske Lande skal yde for de Ting, de faar. Der skal fra Tid til anden stilles Midler til Raadighed for Præsidenten til Udøvelse af hans og Administrators Beføjelser i Henhold til Loven. I naturlig Konsekvens heraf kan man ikke i Dag sige, hverken hvor stor Marshall-Hjælpen bliver for alle Lande tilsammen, eller hvorledes det samlede Beløb vil blive fordelt paa Landene. Ej heller kan man sige, hvor meget af de paagældende Ydelser, der vil blive Laan, og hvor meget der vil blive det, som man med et i øvrigt efter min Mening diskutabelt Udtryk kalder Gaver, og det kan ikke siges, hvilke Varearter der vil blive Tale om, eller hvilke Lande de vil komme fra. Vi ved noget om dette for saa vidt angaar den første Periode, idet der jo allerede har fundet foreløbige Tildelinger Sted for April Kvartal d. A., og jeg forstaaer, at man er langt fremme med Fastlæggelsen af Ydelserne ogsaa for Juli Kvartal. Men der er Grund til at understrege, at man ikke paa nærværende Tidspunkt ved, hvad Marshall-Planen konkret vil indebære i de kommende Perioder. Foreløbig er der ved en Bevillingslov i Amerika stillet ca. 5 Milliarder Dollars til Raadighed for det første Aar, men hvor meget der vil blive stillet til Raadighed for de derpaa følgende Aar, ved vi ikke i Øjeblikket.

I øvrigt maa det naturligvis først og fremmest, naar man taler om denne Sag, fremhæves, at den Tanke, der ligger til Grund for Marshall-Planen, er rigtig og konstruktiv. Den er efter min Mening det største økonomiske Fremstød, der er gjort fra nogen Stats Side siden Krigens Ophør i 1945, mere betydningsfuld, saa vidt jeg kan skønne, end f. Eks. Oprettelsen af Den internationale Handelsorganisation, som afholdt den lange Konference i Havana i Vinter. Thi denne Handelsorganisation og andre Foranstaltninger, som man maatte træffe for at genoplive den internationale Handel, vil have ringe Udsigter til at faa Resultat, hvis ikke man kommer bort fra